

Cuma Hutbesi, 02.12.2016

Nefsimizin aldatmasına karşı Allah'a sığınalım

أَرَأَيْتَ مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكَيْلًا
أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: ثَلَاثُ مُهْلِكَاتٍ: شُحُّ مَطَاعٍ، وَهَوَى مُتَّبَعٍ، وَإِعْجَابُ
الْمَرْءِ بِرَأْيِهِ

Muhterem Müslümanlar !

Kur'ân-ı Kerîm'de: "(Ey Resulüm!) Nefsânî arzularını kendisine ilah edinen kimseyi gördün mü? Artık ona sen mi vekil olacaksın?"¹ buyurularak, nefsinin peşinden giden kimselerin kurtuluşa eremeyeceği dikkatimize sunulmuştur. Yine bu manada olmak üzere Efendimiz (s.a.v.) de, "İnsanın helakine sebep olan şunlardır: Kendisine itaat edilen cimrilik, hep peşinde koşulan hevâ ve kişinin kendini beğenmesidir."² buyurmuşlardır.

Muhterem Cemaat!

Manevi terbiye ile kötülüklerinden arındırılmamış ham bir nefis insanın içindeki bütün süflî arzulardır; kulu Rabbinden uzaklaştıran bütün menfi temayül ve duygulardır. Bu duygulardan kurtulmak, yani nefsin tehlikelerinden korunmak için, hiç şüphesiz, evvela Allah'a sığınılmalı ve daha sonra nefsin tezkiyesi için hayat boyunca mücadele edilmelidir. Çünkü nefis, insanı hiçbir zaman boş bırakmayacaktır.

Allah'a sığınmak demek, "Ya Rabbi! Ben biliyorum ki, nefsim beni Senin hoşlanmayacağı şeylere götürmek istiyor. Sen bana bu mücadelede yardım et, güç ver, takat ver." diye yalvarmaktır. Bizzat Allah'a yalvarmak, insanı nefesine uymaktan uzaklaştıracaktır. Çünkü o an nefisten uzaklaşma, Allah'a yaklaşma kasıt ve niyeti vardır.

Nefis tezkiyesi, her mümin için son derece hayati ehemmiyet taşır. Bu mesuliyeti Cenâb-ı Hak Kur'ân-ı Kerîm'de şöyle ifade eder:
"Muhakkak ki nefisini tezkiye eden (kötülüklerden arındıran) kurtuluşa ermiş,

onu fenalıklara gömen de ziyan etmiştir."³ Yani nefisini terbiye edip uslandıran yolunu selametle alır; bunun aksine nefisini azgınlık ve vahşiliğiyle baş başa bırakan da ebedî bir hüsrân ve ziyana düşer olur. Görüldüğü üzere nefis, kendisine ölçüsüzce tabi olduğu zaman ebedî bir felâket sebebiyken, terbiye edilip itaat altına alındığında ise insanı meleklerden üstün bir mevkiye yükselten bir kazanç vesilesidir.

O hâlde hiçbir mümin, Kur'ân-ı Kerîm'deki ilahî emir ve nehiylerden gafil olmamalı, ebedî saadet ve selametini tehlikeye almamalıdır.

Muhterem Kardeşlerim!

Nefsi tezkiye edebilmek için onu hakikatlerle meşgul etmek gerekir. Âlimlerimizden aktarılan şu söz, nefis tezkiye ve terbiyesinde mühim bir esastır: "Sen hakla meşgul ol. Yoksa batıl seni istila edecektir!" Bundan dolayı da insan ya hak ve hakikatle meşgul olur ya da lüzumsuz şeyler onun hayatını doldurur. Zira tabiat, boşluk kabul etmez. Verimli bir araziye sahip olan kişi ya o araziye sürer, güzel tohumlar serper, sulamasını yapar ve neticede iyi bir mahsul elde eder. Ya da, o araziye kendi hâline bırakır; arazi faydasız ot ve dikenlerle dolar.

Öte yandan, nefsi hak ve hakikatle meşgul etmek, özel ve ciddi bir gayret ister. Bunun için nefis, ibadetlerle, zikirle, şükürle ve tefekkürle meşgul edilmelidir. Eğer bu gayretler yapılmazsa, nefsimizin aldatmasına karşı Rabbimize yalvarmanın, O'na sığınmanın bir manası olmayacaktır.

Cenâb-ı Hak'tan nefislerimizin şerlerinden bizleri muhafaza etmesini, nefisini tezkiye ve terbiye edenlerden kılmasını niyaz ederiz.

¹ Furkân suresi, 25:43

² Bezâr, Müsned, H. No. 2777

³ Şems suresi, 91:9-10